

Nemůže být každéj jako já - Šediváci

D G
1. Otevřu si ledničku, ufláknou kus špeku potom sáhnu do skříně a opráším deku
A7 D
nachystám si drobný na vlak a pod klobouk háro svý si dám.

G
Ze zdi sundám kytáru, oblíknou si džíny najdu boty do páru, košili ze špíny
A7 D
kanárovi šoupnu zrní sbalím bágel a cejtím se jak král.

D A7 D
R: Není dáno každému, cejtím vůni modřínů nemůže být každéj jako já.
A7 D
Na tý louce zelený, ukáže se že není pro každého tráva akorát.

2. V couráku mi závidí všechny starý báby když to na ně vybalím, jak Malajka vábí
smějou se a povídají že prej na kytáru pěkně hrám.
Na konečný v hospodě v starým zapadáku k pívu grátis dávají dva okurky z láku
dám si jedno točený pak řeknu ahoj a vodpluju v dál.

R:
3. A teď se vám pochlubím, co vůbec nikdo neví že prej sem vlk samotář, každému se jeví
jenom jeden kvítek mladý dobře ví, že nevandruju sám.
Taky jezdí sama ven a to se mi líbí oči modrý jako len a splní, co slíbí
zkrátka takovej dle vandr nemůže mít každéj jako já.

R: